

KWITNIEĆ (4) *vb impf*

Teksty nie oznaczają é.

praes 3 sg kwitnieje (2). ◇ 3 pl kwitnieją (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w. s.v. kwitnąć.

Okrywać się kwiatami, rozwijać się bujnie (o roślinach) (4) : Kwiećcie się rośkwitawa/ págorki się łśnienia/ żieleni się trawá/ a drzewá kwitnieją ArtKanc F4v.

Przen: Pomyślnie się rozwijać, być w pełnym rozwoju, słynąć (3) : látho czterdzieńne y dziewiąte/ [...] czyni człowieká dołkonáłego wieku: ponieważ ná ten čás y moc w łobie iefzcze dobrą czuie/ y rozum mu práwie kwitnieie LeovPrzep Iv.

kwitnieć czym (1): [miasto Padwa] rozmaithych wybornych nauk czwiczenim kwitnieie/ y wśzytłkich rzeczy okwitością ktore służą ku pożytkowi ludzkiemu opływa KwiatKsiąż A3.

Szereg: »kwitnieć albo żrzenieć« (1): Człowyek łam dothąd roścye áż vroścye y wyęcey yuż rość nye będye/ inłłe rodzáye theż wteyże myerze łą gdy kwitną álbo żrzenyeyą/ dotąd kwitnyeyą álbo żrzenyeyą/ áż się vftawáją. GliczKsiąż O2v.

Formacje współrdzenne cf KWITNAĆ.

Cf KWITNIĄCY, KWITNIENIE

WG